

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Zapis stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Petycji (12.)

20 marca 2024 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia Rady Mediów Narodowych i przypisania jej kompetencji Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji w zakresie powoływania i odwoływania zarządów i rad nadzorczych niektórych organów, zmiany statutów spółek oraz powoływania i odwoływania rad programowych tych spółek (P11-22/23).
2. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 11 ust. 1a ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu, w celu uzupełnienia treści przepisu (P11-23/23).
3. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 5 ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, w celu m.in. określenia zasady podwyższania wynagrodzenia osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w danym podmiocie leczniczym oraz powiązania minimalnych płac pracowników, innych niż pracownicy wykonujący zawody medyczne, z faktycznie posiadanymi przez nich kwalifikacjami, a nie kwalifikacjami określonymi dla danego stanowiska (P11-03/24).
4. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 19 ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, celem wyłączenia stosowania tego przepisu podczas manewru wyprzedzania, jeżeli wymaga on wjechania na część jezdni przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu (P11-05/24).
5. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 41 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023, w celu podwyższenia wysokości emerytur funkcjonariuszy, którzy odeszli ze służby w okresie od stycznia do lutego 2023 r. (P11-06/24, P11-06/24 2).
6. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchylecia art. 4b ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, w celu pozbawienia nauczycieli akademickich możliwości wykonywania zawodu adwokata (P11-07/24).
7. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 88 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w celu objęcia pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej dodatkiem do uposażenia związanym z posiadanym stopniem lub tytułem naukowym (P11-02/24).

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 03)
(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Robert Mamątow)

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Serdecznie państwa witam. Bardzo serdecznie witam państwa senatorów. Witam serdecznie gości zaproszonych w związku z dzisiejszymi petycjami, a są z nami dzisiaj pan Wiesław Szczepański, sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, i pan Jakub Bydłoń z Ministerstwa Zdrowia. Oczywiście jest też z nami, jak zawsze, pani Danuta Antoszkiewicz, dyrektor Biura Analiz i Petycji ze współpracownikami. Dzisiaj jest krótka ta lista gości. Nie wiem, z czego to wynika, czy z tego, że jest już blokada Warszawy, czy z tego, że po prostu dzisiaj ludzie nie dotarli.

Szanowni Państwo, na początku poproszę o informację, czy na sali znajdują się osoby wykonujące zawodowo działalność lobbingową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa. Nie widzę zgłoszeń. Tak że dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, mamy dzisiaj do rozpatrzenia 7 petycji. One wszystkie są to chyba nowe petycje.

Bardzo proszę. Pierwsza petycja jest to petycja z 23 grudnia 2023 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia Rady Mediów Narodowych i przypisania jej kompetencji Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji w zakresie powoływania i odwoływania zarządów i rad nadzorczych niektórych organów, zmiany statutów spółek oraz powoływania i odwoływania rad programowych tych spółek.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA

Dzień dobry. Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna, wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza. Autor petycji wnosi o zniesienie Rady Mediów Narodowych i przypisanie jej kompetencji Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji. Autor petycji wskazał, że obecnie stan prawny jest najprawdopodobniej niezgodny z konstytucją, i uważa, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji została pozbawiona swoich konstytucyjnych uprawnień. Jednocześnie nie jest zalecane funkcjonowanie 2 organów o podobnych nazwach, gdyż może być to mylące dla obywateli.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 grudnia 2016 r. uznał za niekonstytucyjne pozbawienie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji udziału w powoływaniu i odwoływaniu władz Telewizji Polskiej i Polskiego Radia. W kolejnych latach rzecznik praw obywatelskich kierował do wicepremiera, ministra kultury i dziedzictwa narodowego zapytania dotyczące obsady kierowniczych

stanowisk w Telewizji Polskiej przez Radę Mediów Narodowych z pominięciem konstytucyjnego organu, jakim jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Rada Mediów Narodowych to organ kolegialny, który został utworzony w 2016 r. Powołuje ona i odwołuje zarządy oraz rady nadzorcze Telewizji Polskiej i Polskiego Radia, a także Polskiej Agencji Prasowej. Rada Mediów Narodowych pełni również funkcję doradczą w zarządzaniu mediami publicznymi. Rada przejęła kompetencje powoływania i odwoływania władz mediów publicznych od ministra właściwego do spraw skarbu państwa.

Chciałabym przypomnieć, że w Senacie poprzedniej kadencji prowadzono prace legislacyjne nad projektem dotyczącym likwidacji Rady Mediów Narodowych – był to druk senacki nr 152. On właśnie przewidywał zniesienie Rady Mediów Narodowych. Projekt został 3 grudnia 2020 r. przekazany do Sejmu, gdzie nie nadano mu numeru druku. Jednak z doniesień medialnych oraz wypowiedzi przewodniczącego obecnej sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu, pana posła Bogdana Zdrojewskiego, wynika, że założenia dużej ustawy medialnej są gotowe i zostaną przedstawione w bieżącym roku. Pan Zdrojewski podkreślił, że jednym z głównych założeń ustawy medialnej ma być likwidacja Rady Mediów Narodowych.

Na stronie internetowej zawierającej wykaz prac legislacyjnych Rady Ministrów jeszcze nie ma tego projektu. Ale są zapowiedzi dużej ustawy medialnej. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Wiem, że byli zaproszeni przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ale nie ma ich dzisiaj.

W takim razie otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę, Pani Senator.

SENATOR
JOLANTA PIOTROWSKA

Ja myślę, że w tej sytuacji powinniśmy poprosić o opinię Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Panie Marszałku.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja uważam, że w ogóle nie powinniśmy rozpatrywać tej petycji, skoro rząd zapowiada, że wnieśnie projekt całościowej ustawy w tej sprawie, a najlepiej to można zawiesić jej rozpatrywanie do czasu, kiedy taki projekt ewentualnie wpłynie.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów?

(Senator Jolanta Piotrowska: To są wiadomości medialne...)

Ja myślę, że... Prosiłbym o przychylenie się do wniosku pani senator. Faktycznie, jeśli jest taka sytuacja, że w ministerstwie kultury trwają prace nad taką ustawą, to oni nam taką informację prześlą. I wtedy podejmiemy decyzję o ewentualnym niekontynuowaniu prac. A na dzień dzisiejszy wystąpimy jeszcze o opinię. Zgoda?

(Głosy z sali: Zgoda.)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do petycji nr 2. Jest to petycja z 29 grudnia 2023 r., uzupełniona 30 grudnia 2023 r., w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 11 ust. 1a ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu, w celu uzupełnienia treści przepisu.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

**GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA**

Raz jeszcze Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna, również wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza. Autor petycji wnosi, aby podjąć inicjatywę ustawodawczą w celu zmiany art. 11 ust. 1a ustawy o Trybunale Stanu poprzez dodanie na końcu przepisu wyrazów „lub senatorskiego”. Wnoszący petycję jest zdania, że przywołany przepis jest niepełny, ponieważ do senatorów stosuje się przepisy dotyczące posłów. Petytor wskazał, że wnioskowana zmiana uporządkuje system prawa.

Ustawa o Trybunale Stanu w art. 11 ust. 1 wskazuje, że Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej przedstawia Sejmowi sprawozdanie z prac nad każdą przekazaną jej sprawą wraz z wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu lub o umorzenie postępowania. Uchwała Sejmu o pociągnięciu do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu powoduje zawieszenie w czynnościach osoby, której dotyczy. Przepis ust. 1a doprecyzowuje, że przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się do mandatu poselskiego – to jest zdanie: „Uchwała Sejmu o pociągnięciu odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu powoduje zawieszenie w czynnościach osoby, której dotyczy”.

Ustawa o Trybunale Stanu wskazuje, które osoby ponoszą odpowiedzialność konstytucyjną przed Trybunałem Stanu. W zakresie określonym w art. 107 konstytucji odpowiedzialność taką ponoszą również posłowie i senatorowie. Chodzi tutaj o zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. Jeżeli w ust. 1a dodane zostałyby, zgodnie z żądaniem autora petycji, słowa „lub senatorskiego”, to w przepisie zawarta byłaby nieprawdziwa informacja, zgodnie z którą Sejm w drodze uchwały miałby możliwość zawieszenia w czynnościach senatora.

Wskazać należy, że Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej to organ stały Sejmu, z kolei w Senacie jej odpowiednikiem jest Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich.

Skoro art. 108 konstytucji wskazuje, że do senatorów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące posłów, to nie zachodzi potrzeba nowelizacji przepisów, które zgodnie z przywołanym przepisem stosuje się odpowiednio. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW**

Dziękuję bardzo.

Zaprosiliśmy przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, ale też ich nie ma.

Otwieram dyskusję wśród państwa senatorów.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać...

Proszę bardzo, pan marszałek.

SENATOR

MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja wnoszę o to, żeby nie rozpatrywać tej petycji, a uzasadnienie tego zostało przedstawione przez biuro analityczne. Są przepisy, które dają podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu senatorów. Nie potrzeba więc tego uzupełnienia, o które wnosi petent.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan senator.

SENATOR

KRZYSZTOF KWIATKOWSKI

W pełni popieram wniosek pana marszałka.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃTOW

Okej. Czy są inne głosy? Nie.

Poddaję pod głosowanie wniosek pana marszałka Seweryńskiego o niekontynuowanie prac nad tą petycją.

Kto z państwa senatorów jest za? (6)

Dziękuję bardzo. Komisja podjęła jednogłośnie decyzję o niekontynuowaniu prac nad petycją nr P11-23/23.

Przechodzimy do petycji nr 3. Jest to petycja z 2 stycznia 2024 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 5 ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, w celu m.in. określenia zasady podwyższania wynagrodzenia osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w danym podmiocie leczniczym oraz powiązania minimalnych płac pracowników, innych niż pracownicy wykonujący zawody medyczne, z faktycznie posiadanymi przez nich kwalifikacjami, a nie kwalifikacjami określonymi dla danego stanowiska.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI

W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU

MACIEJ KOWALSKI

Dzień dobry. Maciej Kowalski.

Jest to petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną. Tak jak pan przewodniczący przytoczył, dotyczy zmian ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych. Autor petycji wskazuje, że ustawa reguluje sposób podwyższania wynagrodzeń dla pracowników wykonujących zawód medyczny oraz pracowników działalności podstawowej, a pracownicy działalności podstawowej to np. salowa czy też sanitariusz szpitalny bądź też rejestratorka medyczna. Ta ustawa reguluje sposób podwyższania wynagrodzeń dla tych pracowników w taki sposób, że co roku od dnia 1 lipca podmioty lecznicze dokonują podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego do kwoty nie niższej niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze wynikające z ustawy. Stanowi o tym art. 3a ust. 1, który szczegółowo reguluje zasady podwyższania tego wynagrodzenia. Taki sposób podwyższania wynagrodzenia jest ustalany również w porozumieniu z pracownikami. Wnoszący petycję podkreśla, że podmioty lecznicze zatrudniają również innych pracowników niewykonujących zawodu

medycznego czy też pracowników działalności podstawowej. Podwyższenie wynagrodzenia tych pracowników następuje również w porozumieniu, jednak w przypadku tej kategorii, jeżeli można tak powiedzieć, innych pracowników nie stosuje się zasady takiej jak w przypadku pracowników medycznych, lecz podane są kryteria, którymi pracodawca powinien się kierować, tzn. wynagrodzenie powinno odpowiadać w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganych przy jej wykonywaniu, powinno się uwzględniać ilość i jakość pracy, a także powinno się uwzględniać wysokość wynagrodzenia odpowiadającą adekwatnemu średniemu wzrostowi wynagrodzeń w danym podmiocie leczniczym. Wnoszący petycję podkreśla również, że duża część osób wykonujących zadania dla podmiotu leczniczego ma zawarte umowy cywilnoprawne, najczęściej są to umowy-zlecenia. Te osoby nie są objęte regulacjami zawartymi w ustawie, dotyczącymi podwyższania tego wynagrodzenia. Mając na uwadze powyższe, autor petycji proponuje zatem, aby wzrost wynagrodzeń w danej placówce podmiotu leczniczego dla pozostałych pracowników oraz osób wykonujących czynności na rzecz podmiotu medycznego na podstawie umów cywilnoprawnych był adekwatny do średniego wzrostu wynagrodzeń w danej placówce oraz aby minimalne płace pracowników innych niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, objętych wskazaną ustawą, był powiązany z faktycznie posiadanymi przez nich kwalifikacjami i wykształceniem, a nie z kwalifikacjami określonymi dla danego stanowiska zajmowanego przez danego pracownika.

Jeżeli chodzi o drugi postulat, to należy zauważyć, że on zdezaktualizował się poprzez wprowadzenie ustawy z dnia 26 maja 2022 r. –ta ustawa jakby całkowicie zdezaktualizowała postulat zawarty w petycji. Jeżeli zaś chodzi o pracowników, którzy są... Pozostaje za to ten postulat dotyczący pracowników, którzy pozostają zatrudnieni na umowach... tzn. mają podpisaną umowę cywilnoprawną, umowę-zlecenie, z jednostką leczniczą.

Ważne jest również to, że do Sejmu wpłynął obywatelski projekt, który dotyczy zobowiązania podmiotu leczniczego do ustalenia na nowo wynagrodzenia zasadniczego pracownika wykonującego zawód medyczny oraz pracownika działalności podstawowej, innego niż pracownik wykonujący zawód medyczny, który po dniu 1 lipca uzyskał kwalifikacje zawodowe powodujące zaliczenie pracownika do grupy zawodowej o wyższym współczynniku pracy określonym w załączniku do ustawy. Jest to druk sejmowy nr 33. 7 lutego br. została powołana w tym zakresie specjalna podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia tego projektu obywatelskiego – jest to podkomisja Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia. Na przewodniczącą podkomisji została wybrana posłanka Elżbieta Gelert. Dotychczas odbyły się 2 posiedzenia – 7 i 20 lutego – na których podkomisja rozpoczęła rozpatrywanie projektu. Zostały też sporządzone do tego projektu 2 opinie.

Należałoby więc zastanowić się nad tym, czy nie należałoby rozważyć takiej sytuacji, żeby przekazać... Skoro jest już obywatelski projekt w Sejmie, to może komisja pod rozwagę by wzięła to, żeby postulat dotyczący tych umów cywilnoprawnych przekazać właśnie do Sejmu, tak by został on rozpatrzony z tym projektem, z tego względu, że po prostu i tak ewentualnie ten postulat wróci do nas, do Senatu.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo panu. Dziękuję też za odpowiedź. Jest to bardzo słuszna sprawa. Ale wiem, że jest z nami przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia. Czy chciałby pan zabrać głos w prawie tej petycji?

DYREKTOR DEPARTAMENTU DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWIE ZDROWIA
JAKUB BYDŁOŃ

Dzień dobry państwu.
Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Jeżeli chodzi o ten postulat, to on składa się z 2 elementów, tak jak tutaj pan przedstawił. Ten pierwszy element, czyli element objęcia zakresem regulacji ustawy o najniższym wynagrodzeniu

w ochronie zdrowia osób, które są zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych, to jest postulat wychodzący bardzo daleko poza zakres tej ustawy. My regulujemy w tej ustawie o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego właśnie wynagrodzenia zasadnicze, czyli ten element, który jest przypisany li tylko do wynagrodzeń pracowniczych. I tylko w tym zakresie ta ustawa reguluje sposób ustalania wynagrodzenia również dla pracowników medycznych i pracowników działalności podstawowej. A co dopiero, gdy mowa jest o tych pracownikach technicznych, administracyjnych, obsługi, którzy w tej ustawie są ujmowani tylko przez art. 5, jak tutaj zostało przywołane? Tam są przepisy ze zbiorowego prawa pracy, czyli dyrektywa kierowana do pracodawcy, to, czym się ma pracodawca kierować, ustalając wysokość tego wynagrodzenia. Dlatego też wydaje się, że to jest bardzo daleko idący postulat. Jego realizacja musiałaby powodować to, że nie tylko ci pracownicy administracyjni, ale również pracownicy medyczni i również pracownicy działalności podstawowej, którzy nie są zatrudnieni w ramach stosunku pracy, też pewnie musieliby być objęci zakresem tej regulacji, a wtedy trzeba by było pójść już nie w stronę wynagrodzenia zasadniczego, ale w stronę, no, nie wiem, stawek godzinowych. A wobec wielości form zatrudnienia – bo pamiętajmy o tym, że w podmiotach leczniczych są zatrudniane również osoby wykonujące praktyki zawodowe, czyli to są przedsiębiorcy, a nie osoby, które pracują na umowę-zlecenie czy umowę o dzieło – pewnie bardzo trudno byłoby dookreślić wysokości tych najniższych wynagrodzeń w przypadku de facto przedsiębiorców i zawieranych umów.

Jeżeli chodzi o tę drugą kwestię, czyli posiadane kwalifikacje, o których zapis miałby być wprowadzony do art. 5, to pamiętajmy o tym, że cała ustawa opiera się na kwalifikacjach wymaganych na zajmowanym stanowisku, i to jest rozwiązanie w polskim systemie prawnym przyjęte już na poziomie kodeksu pracy. Art. 78 §1 kodeksu pracy mówi o tym, że pracodawca, kształtując wysokość wynagrodzenia poszczególnego pracownika, ma brać pod uwagę m.in. kwalifikacje wymagane na zajmowanym przez tego pracownika stanowisku. I to wynika z samej istoty stosunku pracy. Skoro strony umawiają się co do wykonywania konkretnej pracy, to siłą rzeczy strony muszą też ustalić, jakie kwalifikacje do wykonywania tej pracy są konieczne, a nie to, jakie kwalifikacje pracownik posiada. Jeżeli one nie byłyby przydatne do wykonywania tej pracy, to w tym wypadku trudno obciążać pracodawcę kosztami wynikającymi z posiadania czy też zdobycia przez danego pracownika kwalifikacji, które na stanowisku pracy są niekoniecznie wykorzystywane. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Proszę bardzo, pan senator.

SENATOR
PIOTR MASŁOWSKI

Ja myślę, że to jest wielowątkowe i dosyć skomplikowane zagadnienie. Z praktyki własnej znam przypadek ośrodka leczniczo-rehabilitacyjnego w Rybniku, czyli jednostki, która jest jednostką zdrowotną finansowaną częściowo z kontraktu z NFZ, a częściowo z budżetu miasta. Tam dochodziło do takich paradoksów, że podwyższanie wynagrodzeń pielęgniarkom powodowało, iż one zarabiały zdecydowanie lepiej niż np. dyrektor tego ośrodka. Ja wiem, że te zmiany częściowo to uregulowały... Ale jeżeli mówimy o jednostkach prowadzonych np. przez samorząd terytorialny albo przez inny organ administracji publicznej, to musimy mieć świadomość tego, że zatrudnianie specjalistów na umowę-zlecenie jest ciekawym rozwiązaniem – w innym wypadku te jednostki bardzo często nie miałyby najlepszych specjalistów medycznych. Także taki lekarz czy rehabilitant może być zainteresowany tym, żeby popracować tam np. 2 godziny w czwartki, a nie tym, by pracować tam na cały etat. Dlatego ja poprosiłbym jednak o szerszą opinię ministerstwa co do tego, czy jakieś uregulowanie tej materii nie jest przewidywane.

Poza tym my w Polsce mamy jeszcze jeden ogromny problem. Ja wiem, że jego petycja bezpośrednio nie dotyczy, ale... Jest tu i odwrotna strona, tzn. to, że pracownicy medyczni bardzo często pracują w podmiotach, które nie są jednostkami medycznymi – mam na myśli np. domy pomocy społecznej – i w których tych podwyżek nie dostają, co powoduje tak duże zróżnicowanie w tej kwestii, że są ruchy kadrowe i ludzie, tj. wykwalifikowana kadra medyczna, uciekają z domów pomocy społecznej do jednostek medycznych. Ale mówię o tym już tak na marginesie, bo to nie było tematem tej petycji.

Tak że ja bym jednak prosił o opinię ministerstwa.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos? Nie.

Ja mam trochę inne zdanie. Mnie przekonała opinia pana z ministerstwa i pana mecenasa. Ja bym więc postawił wniosek, żebyśmy przekazali tę petycję, dołączając ją do tego wspomnianego projektu społecznego, i żebyśmy nie kontynuowali prac nad tą petycją. Mój wniosek jest dalej idący, dlatego poddam go pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za moim wnioskiem o niekontynuowanie prac nad tą petycją? (3)

Kto jest przeciw? (3)

Niestety mój wniosek nie uzyskał poparcia.

W takim razie wystąpimy, zgodnie z propozycją pana senatora, do Ministerstwa Zdrowia o opinię. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu następnego. Jest to petycja nr 4, petycja z 4 stycznia 2024 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 19 ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, celem wyłączenia stosowania tego przepisu podczas manewru wyprzedzania, jeżeli wymaga on wjechania na część jezdni przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu. To petycja P11-05/24.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
MARZENA KRYSIAK

Dzień dobry. Marzena Krysiak, Biuro Analiz i Petycji.

Jest to petycja indywidualna. Została wniesiona przez osobę fizyczną. Petytor zaproponował uzupełnienie ust. 3a w art. 19 ustawy – Prawo o ruchu drogowym o treść warunkującą wykonywanie manewru wyprzedzania, do którego to manewru nie stosuje się wymagań dotyczących minimalnego odstępu pomiędzy pojazdami jadącymi na tym samym pasie ruchu podczas przejazdu autostradą i drogą ekspresową. Zgodnie z intencją wnoszącego petycję odstępstwo od obowiązku zachowania minimalnego odstępu miałyby mieć zastosowanie w odniesieniu do manewru, jeżeli manewr ten wymaga wjechania na część jezdni przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu.

W uzasadnieniu wnoszący petycję podnosi argument, że zgodnie z ustawą o drogach publicznych autostradami są drogi, które zazwyczaj posiadają oddzielne jezdnie dla obu kierunków ruchu. Zatem wykonanie na autostradzie manewru wyprzedzania może zostać przeprowadzone w sposób bezpieczny, który nie wymaga od kierującego skrócenia czasu pobytu na sąsiednim pasie ruchu bez ryzyka kolizji z nadjeżdżającym z przeciwnego kierunku pojazdem.

Zdaniem wnoszącego petycję zaproponowana zmiana nie wpłynie na ograniczenie możliwości wyprzedzania innych pojazdów na autostradach o nietypowym układzie jezdni. Ponadto w swojej opinii wnoszący petycję podnosi, że zasadne wydaje się, by na drogach ekspresowych, i to zarówno jednojezdniowych, jak i dwukierunkowych, dozwolone było wykonywanie manewru

wyprzedzania w sposób zbliżony do tych manewrów, które wykonywane są na innych drogach dwukierunkowych.

Przedmiotowa petycja została skierowana do kilku organów, tzn. oprócz Senatu została skierowana do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, do Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury oraz do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Jeśli chodzi o Sejm, to sejmowa Komisja do Spraw Petycji jeszcze nie rozpatrzyła petycji, ona czeka na rozpatrzenie. Petycja została za to rozpatrzona przez Ministerstwo Infrastruktury. W opinii resortu różnicowanie okoliczności wykonywania manewru wyprzedzania i warunkowanie go koniecznością wjazdu na część jezdni przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu nie znajduje uzasadnienia, bowiem zgodnie z art. 2 pkt 28 ustawy – Prawo o ruchu drogowym wyprzedzanie oznacza przejeżdżanie obok pojazdu lub uczestnika ruchu poruszającego się w tym samym kierunku, zatem powyższa definicja legalna wyprzedzania nie zawiera wymogu zmiany pasa ruchu przez kierującego wykonującego manewr wyprzedzania. Manewr ten, z uwagi na zagrożenia, jakie może powodować w ruchu drogowym, wymaga od kierującego pojazdem zachowania szczególnej ostrożności, a zwłaszcza bezpiecznego odstępu od wyprzedzanego pojazdu lub uczestnika ruchu, zaś szczególna ostrożność polega na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Wykonujący manewr wyprzedzania powinien upewnić się, czy może dokonać zmiany pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. W konkluzji resort infrastruktury wskazał, że przedmiotowa petycja nie może być uwzględniona. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z gości zaproszonych w związku z tą petycją chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos w sprawie tej petycji?

Nie widzę zgłoszeń. A więc pozwolę sobie udzielić głosu.

Zgadzam się w pełni z tą opinią Ministerstwa Infrastruktury. Uważam, że nie ma potrzeby takich zmian. Dlatego skłamał wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją.

Kto z państwa senatorów jest za moim wnioskiem? (6)

Dziękuję bardzo. Komisja podjęła decyzję o niekontynuowaniu prac nad petycją nr P11-05/24.

Przechodzimy do petycji szóstej...

(Głos z sali: Piątej.)

...piątej. Przepraszam, oczywiście piątej. Za szybko chciałem pojechać.

Jest to petycja z 4 i 5 stycznia 2024 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 41 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023, w celu podwyższenia wysokości emerytur funkcjonariuszy, którzy odeszli ze służby w okresie od stycznia do lutego 2023 r.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA

Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Pierwotnie były to 2 petycje indywidualne, wniesione przez osoby fizyczne. Ale do 19 marca do Biura Analiz i Petycji oraz do Komisji Petycji wpłynęło ok. 250 głosów poparcia oraz uwag do tych petycji. Autorzy petycji wskazali, że art. 41 ustawy o budżecie na rok 2023 został sformułowany tak, że podwyżki za styczeń i luty dla funkcjonariuszy pełniących służbę zostały

im zrekompensowane, z kolei funkcjonariuszom, którzy odeszli ze służby, nie zostały przyznane. Autorzy petycji podkreślili, że większość funkcjonariuszy złożyła wnioski o zwolnienie ze służby w stanie prawnym przed uchwaleniem ustawy o budżecie, i uważają oni, że została naruszona konstytucyjna zasada równości.

Jeżeli chodzi o stan prawny, to ustawa z 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 wygasła z dniem 31 grudnia 2023 r. W art. 41 ustawa ta stanowiła, że kwoty bazowe ustalone w ustawie budżetowej na rok 2023 dla żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej stosuje się do obliczenia ich uposażeń w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2023 r. Art. 41 ust. 2 wskazywał, że do obliczenia uposażeń żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej należnych od dnia 1 stycznia 2023 r. do 28 lutego 2023 r. stosuje się kwoty bazowe ustalone w ustawie budżetowej na rok 2022 z 17 grudnia 2021 r.

W uzasadnieniu projektu ustawy budżetowej na rok 2023 wskazano, że proponuje się regulację wprowadzającą mechanizm zachęcający do pozostawania w służbie czynnej żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Procedowana ustawa została wówczas zmodyfikowana w Senacie, który wprowadził m.in. poprawkę nr 17. Ona stanowiła o skreśleniu art. 41, likwidowała ten przepis, który przewidywał dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy taki właśnie sposób ustalania należnego im uposażenia w 2023 r. Sejmowa Komisja Finansów Publicznych odrzuciła tę poprawkę.

Chciałabym podkreślić, że do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w ubiegłym roku, 9 marca, wpłynęła petycja wielokrotna o treści tożsamej z petycją prezentowaną. Odpowiedź ministerstwa była negatywna. Odpowiedź tę przekazano 13 czerwca ub.r. Wówczas ministerstwo wskazało, że jednym z priorytetowych zadań ministerstwa jest dążenie do zmniejszenia liczby wakatów we wszystkich służbach mundurowych oraz zwiększenie w nich zatrudnienia, w związku z czym podejmowane są działania zachęcające do pozostania w służbie, np. systematyczne podwyższanie uposażeń.

Chciałabym jednocześnie podkreślić, że 5 grudnia 2022 r. kierownictwo MSWiA oraz związki zawodowe wydały wspólny komunikat, porozumiały się w sprawie takiego właśnie rozwiązania. Podczas spotkania omówiono ze stroną społeczną szczegóły dotyczące wydatkowania nowych, wynegocjowanych przez związki zawodowe środków. Jeżeli chodzi o te wynegocjowane warunki, to były to dodatki graniczne w wysokości 450 zł brutto oraz zwiększenie do 6% dodatku terenowego dla policjantów. Od 2023 r. wszyscy funkcjonariusze z 15-letnim stażem otrzymują specjalne świadczenie motywacyjne, które rozpoczyna się od 5% i rośnie co roku o dodatkowy 1%, aż do osiągnięcia 15%. Po przekroczeniu dwudziestego piątego roku służby nowe świadczenie utrzymuje się na poziomie 15% i w żaden sposób nie wyklucza się z wprowadzonymi już świadczeniami w wysokości 1,5 tysiąca zł brutto po 25 latach służby i 2,5 tysiąca zł brutto po 28 latach i 6 miesiącach służby. W przypadku wysługi powyżej 32 lat kwota ta zostanie wliczona do podstawy wymiaru emerytury mundurowej. Minister zapewnił wówczas, że zobliguje komendantów poszczególnych służb do umożliwienia funkcjonariuszom wycofania złożonych już wniosków bez żadnych konsekwencji. Rozszerzono również katalog osób uprawnionych do dodatku stołecznego o wszystkich funkcjonariuszy Policji pełniących służbę na terenie miasta stołecznego Warszawy. Minimalny próg dodatku funkcyjnego został podwyższony do 20% podstawy, na tym rozwiązaniu skorzystało prawie 10 tysięcy funkcjonariuszy służb mundurowych podległych MSWiA. Podwyższono również kwotę pomocy mieszkaniowej oraz równoważnik za brak lokalu mieszkalnego.

Rzecznik praw obywatelskich w ubiegłym roku skierował do prezesa Rady Ministrów pismo, w którym zaznaczył, że osoby składające prośbę o zwolnienie ze służby z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem nie mogły mieć, ze względu na datę ogłoszenia ustawy, precyzyjnej wiedzy o tym, jakie skutki dotyczące wysokości uposażenia oraz przyszłego świadczenia emerytalnego pociągnie za sobą ta decyzja. Jednak zgodnie z ustaleniami między środowiskiem a ministerstwem taka osoba, która złożyła wypowiedzenie, chciała się zwolnić wcześniej ze służby, w każdym momencie mogła cofnąć swój wniosek. I tak też w odpowiedzi wskazało ministerstwo.

Ustawa o budżecie na 2024 r. nie zawiera mechanizmu zastosowanego w ustawie z zeszłego roku. No, żadna wcześniejsza ustawa takiego mechanizmu nie zawierała. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy pan minister chciałby zabrać głos? Proszę bardzo.

SEKRETARZ STANU W MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
WIESŁAW SZCZEPAŃSKI

Panie Przewodniczący! Pani Senator! Panowie Senatorowie!

Rzeczywiście, jeśli chodzi o kwestię dotyczącą tej zmiany, która miała miejsce w roku 2023, sam wtedy, jeszcze jako zwykły poseł, pisałem interpelację w tej kwestii, mówiącą o tym, że są tam nieprawidłowości, które nie powinny mieć miejsca. Ta ustawa jest, że tak powiem, jednorazowa. Proszę zauważyć, że to jest ustawa obojętna, która funkcjonowała tylko 1 rok.

Rzeczywiście w roku 2023 minister spraw wewnętrznych, w porozumieniu ze wszystkimi służbami mundurowymi... Bo jeżeli mamy mówić o jakichkolwiek wyliczeniach, to pamiętajmy, że nie tylko minister spraw wewnętrznych jest właściwy w przypadku tej ustawy, ale również minister obrony narodowej, ale również minister sprawiedliwości, ale również szef służb specjalnych. W zakresie tej ustawy znaleźli się wszyscy funkcjonariusze, ponieważ oni pod tę ustawę, mówiąc krótko, się podczepili.

W art. 41 mówi się o funkcjonariuszach wszystkich służb, którym zawieszają się, powiedzmy, wypłatę tej podwyżki do 1 marca. Ze względu na falę odejść w Policji i w innych służbach podjęto decyzję, że podwyżka nastąpi 1 marca, co spowoduje, że funkcjonariusze nie skorzystają z podwójnej waloryzacji, czyli z podwyżki wynagrodzenia od 1 stycznia, jak również od 1 marca, jeżeli przejdą na emeryturę. A wtedy był to wskaźnik, jak dobrze pamiętam, ponad 14%. Funkcjonariusze skorzystaliby na podwyżce wynagrodzeń, a jednocześnie na waloryzacji rent i emerytur.

Oczywiście nie zatrzymało to fali odejść w tym okresie. Otóż z informacji, które posiadamy, wynika, że w okresie od stycznia do lutego odeszło ze służby 9 tysięcy 993 funkcjonariuszy. To dotyczy naszych wszystkich 4 służb, czyli Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Policji, jak również Straży Pożarnej.

Chciałbym powiedzieć, że w tym okresie, o którym wspomniała pani mecenas, 580 funkcjonariuszy wycofało swój wniosek o odejście na emeryturę, wiedząc, jaka będzie podwyżka. Podniesiono te wynagrodzenia 1 marca, ale skutki dotyczące stycznia i lutego zostały rozłożone na 10 miesięcy, tak że funkcjonariusze otrzymali – ci, którzy pozostali w służbie – wynagrodzenie, podwyżkę i jeszcze dodatek za te 2 miesiące.

I rzeczywiście w układzie tego roku... Ten zapis pojawił się ponownie, Pani Mecenas, tyle że on był w ustawie, którą zawetował pan prezydent. W przypadku kolejnej ustawy podjęliśmy decyzję, że jednak wycofujemy się z tego rozwiązania, bo jest ono niesprawiedliwe. Wprowadzamy waloryzację od 1 stycznia, znając skutki tego, wiedząc, że funkcjonariusze mogą odejść z uwagi na to, że od 1 marca będą mieli waloryzację na poziomie ponad 12%.

Chciałbym powiedzieć, że być może również to upolitycznienie służb, które miało miejsce w poprzednich latach, spowodowało, że liczba osób składających wnioski o odejście była dość duża. Jak powiedziałem, w naszym resorcie mowa o 9 tysiącach 993 osobach. W tym roku, jeśli dobrze pamiętam, do 29 lutego złożyło swoje wypowiedzenie 5 tysięcy 806 osób, czyli, można powiedzieć, o ponad 4 tysiące mniej niż w latach poprzednich. Ta liczba jest po prostu mniejsza. Zresztą w tej chwili wynagrodzenie jest większe.

Zdajemy sobie sprawę, że te zapisy nie powinny znaleźć miejsca w ustawie, ale miały one charakter jednorazowy. Dziś trudno by nam było wycofać się z ustawy, która była jednorazowa i już nie funkcjonuje. Jeśli chodzi o skutki finansowe, według naszych wyliczeń jest to – mam na myśli wypłatę rent i emerytur, które ci funkcjonariusze mieliby dostać, ale również wypłatę za te 2 miesiące – kwota ok. 27 milionów zł. Mówię tylko o funkcjonariuszach podległych MSWiA, nie znam skali w Służbie Więziennej, nie znam skali w Ministerstwie Obrony Narodowej. Rzecz jasna, zdajemy sobie sprawę, że dzisiaj ci funkcjonariusze czują się pokrzywdzeni. Trudno mi powiedzieć, być może najlepszym rozwiązaniem byłoby skierowanie

tego do Trybunału Konstytucyjnego, tak aby to on rozstrzygnął tę sprawę. Być może Trybunał po prostu przyznałby tym funkcjonariuszom przedmiot roszczeń. W naszym przypadku nie widzę w tej chwili takiej możliwości. Nie wiem, w jaki sposób mielibyśmy z Ministerstwem Finansów cofnąć ustawę, która już nie funkcjonuje. Ja sam podzielam tę opinię, w tym przypadku rzeczywiście funkcjonariusze zostali pokrzywdzeni, choć jeśli chodzi o ustawę okołobudżetową, to jej projekt był znany już 30 września, 30 września zawiśl on na stronach internetowych Sejmu. W tym druku – poruszano to również w rozmowach ze związkami zawodowymi – była informacja o tym, że w roku 2023 ministerstwo zamierza zastosować takie rozwiązania w stosunku do swoich funkcjonariuszy.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Czy pan z ministerstwa chciałby zabrać głos? Nie.

Otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Szanowni Państwo Senatorowie, składam wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją. My nie jesteśmy w stanie jej zrealizować, dlatego stawiam taki wniosek.

Kto z państwa senatorów jest za moim wnioskiem? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Komisja większością głosów podjęła decyzję o niekontynuowaniu prac nad petycją P11-06/24.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy teraz do petycji szóstej. Jest to petycja z dnia 8 stycznia 2024 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchylenia art. 4b ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, w celu pozbawienia nauczycieli akademickich możliwości wykonywania zawodu adwokata. Petycja nr P11-07/24.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
MACIEJ KOWALSKI

Ponownie Maciej Kowalski.

Jest to petycja indywidualna, wniesiona przez pana Romana Jacka Arseniuka. Przedmiotem petycji jest zmiana ustawy – Prawo o adwokaturze, w celu pozbawienia nauczycieli akademickich możliwości wykonywania zawodu adwokata.

W opinii wnoszącego petycję nauczyciele akademicy od wielu lat zamiast skupiać się na kształceniu studentów, swój czas poświęcają na prowadzenie spraw przed sądami. Jako pełnomocnicy stron wykonują oni funkcję adwokatów. Doprowadziło to nie tylko do obniżenia poziomu wiedzy studentów, ale także do obniżenia poziomu wiedzy nauczycieli akademickich. Autor petycji wniesiony postulat uzasadnia również tym, iż profesor-adwokat sugerujący rozwiązania legislacyjne, które są zamieszczane w różnego rodzaju pracach naukowych, komentarzach czy też artykułach, nigdy nie może być obdarzony przez ustawodawcę zaufaniem, jakim można byłoby obdarzyć uczonego, profesora korzystającego z przymiotu niezależności.

Mając na uwadze tę sytuację, autor petycji wnosi o uchylenie art. 4b ust. 3 ustawy – Prawo o adwokaturze, który to przepis obecnie zezwala na wykonywanie zawodu adwokata przez pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych. Wnoszący petycję uważa, że taki sam zakaz powinien obowiązywać wśród radców prawnych.

Dodam tylko, że jeżeli chodzi o tę petycję, to do Sejmu 8 stycznia 2024 r. wpłynęła tożsama petycja, petycja z tożsamym wnioskiem, petycja tego samego autora. W dniu 24 stycznia petycja ta została skierowana do rozpatrzenia przez sejmową Komisję do Spraw Petycji. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Zaprosiliśmy na nasze posiedzenie przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości i ministerstwa nauki, ale nikt nie dotarł.

Dlatego otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo, pan marszałek.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Mogę powiedzieć, że znam tę sprawę od dziecka. Kiedy większości z państwa nie było jeszcze na tym świecie, funkcjonowało takie hasło: „nie deptać prawników”. Ono miało właśnie związek z tym ewentualnym zakazem wykonywania pracy w palestrze przez profesorów uniwersyteckich.

Ten postulat petenta ma częściowe uzasadnienie, bo niewątpliwie powinno nam zależeć na tym, żeby kariera naukowa rozpoczynana przez aspirantów do profesury była kontynuowana w sposób należyty, żeby na tej właśnie pracy, polegającej na zdobywaniu stopni naukowych, byli oni skoncentrowani. Dzisiaj ta swoboda podejmowania pracy na zewnątrz jest tak daleko idąca, że można nie czekać na habilitację, profesurę, można się zajmować tymi innymi zawodami. Tu rzeczywiście widzę kolizję.

Natomiast nie widzę kolizji, wbrew temu, co przeczytałem... Nawiasem mówiąc, dokładnie przeczytałem tę petycję. Autor pisze, że jedno drugiemu nie sprzyja, że jedno drugiemu nie pomaga. Trudno zaprzeczyć, że profesor, który ma głębokie przygotowanie teoretyczne, występując w procesie sądowym, podnosi poziom debaty sądowej podczas rozpatrywania danej sprawy. I odwrotnie – do dziś pamiętam zajęcia prowadzone przez sędziego Sądu Najwyższego, ćwiczenia z prawa karnego na podstawie konkretnych przykładów z praktyki, które przemawiały do mnie lepiej aniżeli same przepisy kodeksu postępowania karnego.

A więc gdyby chciał przywrócić sprawy do rozsądnych wymiarów, trzeba by powiedzieć tak: tylko profesorowie mają prawo... Ja nawet powiedziałbym, że należy ich zachęcać do tego, żeby podejmowali pracę w tych zawodach. No, z jednym zastrzeżeniem – sędzia nie może wykonywać żadnej innej pracy. To dotyczy nawet wybitnego profesora, nie można łączyć tego z pracą na uczelni. To jest taki zawód, który powinien pozostawać poza wszelkim podejrzeniem.

No, niestety, proszę państwa, ta ustawa, którą mamy dzisiaj, prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie daje jasnej odpowiedzi na pytanie, czy robienie stopni naukowych to jest jeszcze obowiązek, czy to nie jest obowiązek. Owszem, co 4 lata ocenia się pracowników naukowych, rozlicza się ich z postępów, z tego, czy mają przyrost osiągnięć naukowych. Ktoś może mieć 10 artykułów, z których żaden nie jest habilitacją, i dostać pozytywną ocenę, dalej bez tej habilitacji funkcjonować. To wymaga, powiedziałbym, rozprostowania tej całej sprawy.

Dlatego ja bym proponował, żeby przedstawić ją Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wystąpić z prośbą o opinię, jak również poprosić Ministerstwo Sprawiedliwości o podobną opinię. No, może wspólnymi siłami wyprostujemy tę sprawę. Dzisiaj rzeczywiście jest za dużo, że tak powiem po studencku, wolnej amerykanki w tej dziedzinie.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Jeszcze ktoś z państwa senatorów? Nie widzę zgłoszeń.

Ja przychyliam się do zdania pana marszałka, dobrze by było zasięgnąć opinii ministerstw w tej sprawie. No, my byśmy wystąpili o takie opinie. Czy jest zgoda?

(Głos z sali: Tak.)

Dziękuję bardzo.

Komisja podjęła decyzję o zasięgnięciu opinii co do petycji nr P11-07/24.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do petycji ostatniej, do petycji siódmej. Jest to petycja z dnia 2 stycznia 2024 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 88 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w celu objęcia dodatkami do uposażenia związanymi z posiadaniem stopnia lub tytułu naukowego pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

**GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ I PETYCJI W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA**

Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna, wniesiona przez osobę fizyczną. Autor petycji uważa, że objęcie wskazanymi dodatkami tylko pracowników podmiotów leczniczych prowadzonych w formie jednostki budżetowej oraz jednostki wojskowej może stanowić formę dyskryminacji oraz stoi w sprzeczności z zasadą równego traktowania pracowników. Petytor wskazał, że celowe wydaje się rozważenie, czy dodatek do wynagrodzenia pracownika nie powinien być określony w formie procentowej, uzależniony od jego uposażenia zasadniczego.

Autor petycji wskazał również, że wypłata dodatków uregulowana jest rozporządzeniem Ministra Zdrowia w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników podmiotów leczniczych działających w formie jednostki budżetowej, a otrzymują je pracownicy wykonujący zawód medyczny oraz inni pracownicy, których praca pozostaje w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Wskazane regulacje nie obejmują swoim zakresem pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Ustawa o działalności leczniczej w dziale II reguluje kwestie związane z tworzeniem SPZOZ, ich finansami i przekształcaniem, wynagrodzeniami, gospodarowaniem mieniem itd. Na podstawie art. 62 pracownikom przysługują nagrody jubileuszowe, odprawy pracownicze, dodatek za wysługę lat od 5% do 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników podmiotów leczniczych działających w formie jednostki budżetowej w §5 określa, że pracownikowi wykonującemu zawód medyczny oraz innemu pracownikowi, którego praca pozostaje w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, posiadającym stopień naukowy doktora, doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora, pracodawca ustala i wypłaca miesięczny dodatek. Ustawa z 14 czerwca 2012 r. zmieniająca ustawę o działalności leczniczej uchyliła art. 88 ust. 1 pkt 2. Z uzasadnienia projektu wynikało, że zmiana art. 88 miała związek z tym, że obowiązująca ustawa nie nadawała pracodawcy statusu podmiotu leczniczego. Poprzednia ustawa, ustawa o zakładach opieki zdrowotnej z 1991 r., która została zastąpiona właśnie ustawą o działalności leczniczej, też nie traktowała o dodatkach dla pracowników zakładów opieki zdrowotnej.

Pan Tomasz Rek w komentarzu do ustawy o działalności leczniczej uznał, że ustawa o zakładach opieki zdrowotnej w art. 40 przewidywała delegacje dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydawania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy rozporządzenia określającego zasady wynagradzania pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej w formie jednostki budżetowej lub zakładu budżetowego oraz zakładu utworzonego na zasadzie art. 8 ust. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Komentowany przepis nie ma zastosowania – ani wprost, ani odpowiednio – do innych podmiotów leczniczych niż wskazane w art. 88. Dział II rozdział 3 oddział 3 normuje tylko zakres działania podmiotów leczniczych w formie jednostki budżetowej.

Ostatnia kwestia, jaką chciałabym podkreślić. W Sejmie jest tożsama petycja, z tożsamymi wnioskami. Ona wpłynęła do Sejmu 23 listopada. Została skierowana do Komisji do Spraw Petycji, ale nie została jeszcze rozpatrzona. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy pan dyrektor chciałby zabrać głos?
Bardzo proszę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWIE ZDROWIA
JAKUB BYDŁOŃ

Ja tylko gwoli wyjaśnienia... Tak jak powiedziała pani mecenas – ja to potwierdzam – od początku istnienia tych ustaw zdrowotnych, od kiedy zlikwidowaliśmy społeczną służbę zdrowia i przenieśliśmy to na grunt regulacji ustawowej, bez okólników wychodzących z Ministerstwa Zdrowia, te kwestie są regulowane wyłącznie względem pracowników zatrudnionych w jednostkach budżetowych. I to jest analogiczna sytuacja jak w przypadku art. 77³ kodeksu pracy, na podstawie którego minister pracy w uzgodnieniu z właściwym ministrem wydaje dla jednostek budżetowych rozporządzenia określające zasady wynagradzania. Tam też są te dodatki przewidziane. Z kolei w przypadku SPZOZ czy też innych form prowadzenia działalności leczniczej pozostaje to już w gestii pracodawcy. Pracodawca, którym jest SPZOZ, czyli jednostka samofinansująca się, sam decyduje o zasadach gospodarki finansowej. Podobnie jak inne podmioty na rynku, SPZOZ tego typu decyzje podejmuje w trybie art. 9 kodeksu pracy, czyli może regulować te kwestie bardziej korzystnie, niż to wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Ja się zgadzam. Myślę, że to byłaby za duża ingerencja w działalność gospodarczą, dlatego składam wniosek o niepodejmowanie prac nad tą petycją.
Kto z państwa senatorów jest za moim wnioskiem? (4)
Kto jest przeciw? (0)
Kto się wstrzymał? (1)
Komisja większością głosów podjęła decyzję o niekontynuowaniu prac nad petycją P11-02/24.
W ten sposób wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia.
Bardzo dziękuję państwu za obecność.
Zamykam posiedzenie w dniu dzisiejszym.
Zapraszam na następne posiedzenie. Na pewno nie będzie posiedzenia komisji w dniu 3 kwietnia, tj. przed pierwszym posiedzeniem Senatu po świętach. Nie wiem, co dalej będzie. Nie umiem w tej chwili powiedzieć, czy dziesiątego się spotkamy, czy dopiero osiemnastego.
W dniu dzisiejszym życzę państwu wesołych świąt i wszystkiego najlepszego.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 58)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Biuro Edukacji, Promocji i Wydawnictw, Dział Wydawniczy